

Testul credinței în țara fărădelegii

Introducere

„NU, DOMNUL DUMNEZEU NU FACE NIMIC FĂRĂ SĂ-ȘI
DESCOPERE TAINA SA SLUJITORILOR SĂI PROOROICI.”

Amos 3:7

Această declarație scrisă de profetul Amos asigură cercetătorul Cuvântului lui Dumnezeu că va găsi în Sfânta Scriptură evenimente pe care Dumnezeu plănuiește să le aducă la îndeplinire de-a lungul anilor. Cu siguranță nu vor lipsi evenimentele prin care vrăjmașul lui Dumnezeu lucrează cu scopul de a împiedica lucrarea Sa, totuși aceste evenimente urmează să se întâmple sub stricta supraveghere a Celui Preaînalt. Numai Dumnezeu este Acela care cunoaște cum se vor desfășura evenimentele care însoțesc timpul sfârșitului. O parte din ceea ce El cunoaște ne-a încredințat și nouă sub formă de profeție. Cartea lui Daniel are un profund caracter escatologic¹. Caracterul escatologic al profeției din *Daniel* poate fi văzut cu claritate în faptul că partea de profeție care trata timpul sfârșitului trebuia să fie înțeleasă doar în apropierea acestui timp (vezi Daniel 12:4). Ea prezintă într-un limbaj profetic clar, evenimentele care vor avea loc de-a lungul istoriei începând cu momentul în care au fost date aceste profeții și până la timpul sfârșitului. Profețiile din Daniel nu au doar rolul de a informa omenirea cu privire la evenimentele care vor caracteriza istoria și finalul ei. Profețiile descoperite lui Daniel au și rolul de a asigura credinciosul de faptul că Dumnezeu cunoaște în detaliu fiecare aspect al vieții, profeția aducând cu sine o dezvoltare spirituală și o apropiere de Dumnezeu pentru cel ce o crede și îl ajută pe om să se apropie și mai mult de Creatorul său. Profețiile ne sunt date nu doar pentru că Stăpânul universului vrea să ne comunice ceva anume în legătură cu desfășurarea unor lucruri sau cu timpul sfârșitului; ele sunt concepute să ajute la pregătirea unor oameni în particular și a unui popor în special, care așteaptă și grăbește revenirea Domnului Hristos.

„ZIUĂ DOMNULUI ÎNSĂ VA VENI CA UN HOȚ. ÎN ZIUĂ ACEEA, CERURILE VOR TRECE CU TROSNET, TRUPURILE CEREȘTI SE VOR TOPI DE MARE CĂLDURĂ, ȘI PĂMÂNTUL, CU TOT CE ESTE PE EL, VA ARDE. DECI, FIINDCĂ TOATE ACESTE LUCRURI AU SĂ SE STRICE, CE FEL DE OAMENI AR TREBUI SĂ FIȚI VOI, PRINTR-O PURTARE SFÂNTĂ ȘI EVLAVIOASĂ, AȘTEPTÂND ȘI GRĂBIND VENIREA ZILEI LUI DUMNEZEU, ÎN CARE CERURILE APRINSE VOR PIERI, ȘI TRUPURILE CEREȘTI SE VOR TOPI DE CĂLDURA

¹ Din grecescul „*eschatos*” – ultim. Privitor la evenimentele de la sfârșitul lumii.

FOCULUI? DAR NOI, DUPĂ FĂGĂDUINȚA LUI, AȘTEPTĂM CERURI NOI ȘI UN PĂMÂNT NOU, ÎN CARE VA LOCUI NEPRIHĂNIREA. DE ACEEA, PEA IUBIȚILOR, FIINDCĂ AȘTEPTAȚI ACESTE LUCRURI, SILIȚI-VĂ SĂ FIȚI GĂSIȚI ÎNAINTEA LUI FĂRĂ PRIHANĂ, FĂRĂ VINĂ, ȘI ÎN PACE.”

2 Petru 3:10-14

Obiectivul lui Dumnezeu

Cu toate că sunt mai multe obiective pe care Dumnezeu le-a urmărit atunci când a creionat viziunile și visurile descrise în *Daniel*, există un obiectiv suprem. Dumnezeu universului a intenționat ca partea de profetie care privea timpul sfârșitului să fie înțeleasă numai la timpul sfârșitului (vezi Daniel 12:4). Ca orice altă carte a Sfințelor Scripturi, *Daniel* nu a fost scrisă prin voia și imaginația profetului, ci a fost scrisă sub inspirația Duhului lui Dumnezeu, a cărui preocupare este mântuirea omului. Profetia din *Daniel* a fost dată pentru ca noi să vedem că istoria acestui pământ este în mâinile Celui Atotputernic și că ceea ce se întâmplă este sub controlul Lui. Evenimentele care au loc pe pământ, neputința planurilor economice, schimbarea înspre rău a oamenilor cu fiecare generație care trece, cutremurele, bolile, regresia moralei și lipsa de rezultate evidente a sistemelor de educație create de noi, toate dovedesc că omul nu poate oferi soluții viabile și de lungă durată la problemele pe care le are de înfruntat planeta pământ, dar Dumnezeu care a creat acest pământ este pe deplin interesat de soarta lui și de mântuirea omului.

Studierea acestei cărți ne va duce pe aripile istoriei de la antica cetate a Babilonului, până la momentul nașterii și lucrării lui Mesia, iar de aici mai departe, până la revenirea Domnului Hristos. Și pentru că am menționat persoana Domnului Hristos nu trebuie pierdut din vedere nici faptul că doar cartea lui Daniel a fost amintită de Mântuitorul într-un context în care vorbea despre niște evenimente viitoare, arătându-se astfel importanța acestei cărți pentru ucenici, dar și pentru noi.

Scrierea cărții

Cartea *Daniel* a fost scrisă de profetul Daniel în timp ce acesta se afla rob în Babilon împreună cu poporul iudeu. Daniel înseamnă „Dumnezeu este judecătorul meu” sau „Dumnezeu judecă”. Daniel a scris cartea în două limbi, ebraică și aramaică². Astfel, limba ebraică este folosită până la versetul 4 din capitolul 2, textul continuând în limba aramaica până la sfârșitul capitolului 7. Apoi este folosită până la sfârșit limba ebraică.

---

² Pentru o vreme porțiunile aramaice ale cărții lui Daniel, au fost considerate o dovadă a scrierii târzii a acestei cărți. Cu timpul, însă, au fost descoperite numeroase documente aramaice din vremea lui Daniel în aproape toate locurile vechiului orient apropiat, și astfel s-a putut demonstra că nu era un lucru neobișnuit ca Daniel să introducă în cartea sa o porțiune în aramaică. Un alt om al lui Dumnezeu, Ezra, folosește limba aramaică, și de asemenea se găsesc dovezi arheologice și în favoarea cărții lui. Aramaica a fost, după părerea specialiștilor, și limba folosită de Hristos. Ca urmare a captivității babiloniene, în ultimele secole ale epocii pre-creștine, iudeii au adoptat aramaica în locul limbii ebraice.

Scurt istoric

Înainte de începerea studiului este necesară o creionare a istoriei poporului evreu și în mod special a contextului existent înainte de robia Babiloniană.

Scoși din Egipt de către Dumnezeu prin Moise, urmașii lui Avraam pornesc pe drumul spre țara pe care Dumnezeu le-o făgăduise, Canaanul. Ajunși la hotarele acesteia, în fața neamurilor care o locuiau, sunt cuprinși din nou de necredință și nu acceptă că Dumnezeu i-ar putea face să ia țara în stăpânire. Ca răspuns la reacția lor Dumnezeu decide să îi trimită pentru 40 de ani în pustie, iar apoi copiii lor să intre în țara promisă. După 40 de ani poporul se găsește din nou la hotarele Canaanului. Moise moare și poporul începe cucerirea sub conducerea lui Iosua. Stăpânirea țării le era asigurată numai cu condiția ascultării de Legea lui Dumnezeu (Deuteronomul 28), cu toate acestea istoria lui Israel a fost marcată de o răzvrătire continuă împotriva Sa și împotriva Legii. Poporul a copiat închinarea păgână practică de locuitorii Canaanului, au devenit idolatri și prin aceasta L-au respins pe Dumnezeu.

După Solomon, la conducerea Israelului ajunge fiul său Roboam. Sub conducerea acestuia Israelul se desparte în două. Zece seminții sub conducerea lui Ieroboam vor fi numite regatul de nord sau Israel, iar seminția lui Iuda și seminția lui Beniamin vor forma regatul de sud sau Iuda sub conducerea lui Roboam. Regatul de nord, imediat după această despărțire, renunță la sistemul religios pe care Dumnezeu l-a dat pe muntele Sinai și începe o viață de apostazie intrând într-un declin spiritual din ce în ce mai mare. Desigur, au fost și oameni credincioși în regatul de nord, dar imaginea generală era a unei națiuni care a ales să se despartă de Dumnezeu. Chemarea la pocăință rostită de profeți, în special de Ilie și Elisei, nu a fost ascultată cu adevărat și orice întoarcere la Dumnezeu era urmată de o și mai mare apostazie. În cea mai densă apostazie Dumnezeu și-a trimis profeții cu un mesaj de salvare, dar poporul a refuzat să-i asculte. Pe unii i-au acuzat de conspirație împotriva conducerii. Ca răspuns la o astfel de acuzație (Amos 7:10), prin vocea profetului Amos, se aud cuvintele lui Dumnezeu: „Ieroboam va fi ucis de sabie, și Israel va fi dus în robie departe de țara sa!” - Amos 7:11. După câțiva ani de la această profeție Israel a căzut în robia asiriană. Sub domnia lui Menahem regatul de nord a plătit un bir Asiriei (2 Împărați 15:19), pentru ca în timpul domniei fiului său (Pecah), împăratul Asiriei, Tiglat-Pileser, să atace Israelul și să ducă în robie seminția lui Ruben și a lui Gad cât și jumătate din seminția lui Manase. Aceasta se întâmplă prin jurul anului 740 î.Hr. Dumnezeu, în marea lui răbdare, mai face o chemare la pocăință. În Iuda, sub domnia lui Ezechia, se fac câteva reforme religioase, printre care și o celebrare specială a sărbătorii Paștelor. Semințiile din nord au primit și ele invitația (2 Cronici 30:5-9), dar, cu mici excepții, au refuzat-o (2 Cronici 5:10-11). La doi ani după aceasta (722 î.Hr.), oștirile lui Salmanasar, împăratul de atunci al Asiriei, invadează țara și iau în robie locuitorii ei. Din acel moment Israel (regatul de nord) încetează să mai existe.

Până la acest moment de timp, regatul de sud este ocrotit de Dumnezeu. Dar nu pentru multă vreme! Împăratul Nebucadnețar avea să fie cel care va duce regatul lui Iuda în captivitatea Babiloniană, pentru aceleași motive care au determinat robia regatului de nord. Nebucadnețar a domnit peste Babilon între anii 605-562 î.Hr. În anul 605 î.Hr. acesta îi învinge pe egipteni în bătălia de la Carchemiș, iar Siria și Fenicia ajung și ele sub controlul Babilonului. Acesta este și anul în care Nebucadnețar, după moartea tatălui său Nabopolosar, ajunge la tron și armatele sale efectuează o primă invazie în Iuda. Era pe vremea împăratului Ioiachim. Împăratul Ioiachim este lăsat să conducă în continuare țara cu

condiția de a plăti un bir greu Babilonului. Cu această ocazie, o parte din locuitorii lui Iuda, printre care Daniel și cei trei prieteni ai lui, sunt luați robi și duși în Babilon. În anul 597 î.Hr. are loc a doua invazie. În acel an au fost luate toate vasele templului și duse în Babilon. Împreună cu acestea au fost luați din nou robi, printre care și tânărul preot Ezechiel, autorul cărții Ezechiel din Vechiul Testament. Ultima invazie a avut loc în 586 î.Hr. Cea mai mare parte a populației a fost dusă în robie, templul construit de Solomon a fost distrus, iar națiunea iudaică a fost doborâtă la pământ până la împlinirea celor 70 de ani de robie profetizați. Cei care nu au fost duși în Babilon au stat pentru o vreme în Iuda muncind viile și ogoarele. Peste ei a fost așezat un guvernator numit Ghedalia, dar acesta a fost ucis după câteva luni prin trădare, iar poporul nedeportat a vrut să meargă în Egipt. Profetul Ieremia le-a vorbit din partea lui Dumnezeu și le-a spus să nu se ducă, dar ei nu au ascultat nici de această dată.

Dumnezeu conduce destinul poporului său (Daniel 1:1-2)

Din cauza neascultării, Dumnezeu a folosit armatele babiloniene și pe împăratul lor pentru a pedepsi poporul Iudeu (Daniel 1:2). El este cel care a dat în mâna lui Nebucadnețar pe iudei. Din cauza faptului că ei au încălcat legământul încheiat cu Creatorul lor, Dumnezeu a fost nevoit să aplice în dreptul poporului prevederile din legământ care arătau ce se va întâmpla dacă poporul va călca legământul (Deuteronomul 28). Chiar dacă, nouă, aceste prevederi ni se par nepotrivite sau avem impresia unui Dumnezeu lipsit de dragoste, ele nu aveau ca scop final distrugerea poporului, ci restaurarea și apropierea lui de Creator. În fond, aceste măsuri, nu reprezentau altceva decât un alt mijloc prin care Dumnezeu dorea să-și atragă ascultarea poporului Său.

Privind cu atenție în istoria biblică a lui Israel, vedem că Dumnezeu cu greu și târziu a apelat la această metodă radicală. Poporul nu a fost ascultător încă de la început și a avut la dispoziție sute de ani în care a auzit prin profeți chemările lui Dumnezeu la pocăință. Atunci când nu a mai existat altă posibilitate Iehova a apelat la această robie.

Ieremia, cel care a avut curajul să înfrunte națiunea și să-i vestească iminenta robie, a trăit și a văzut cu ochii lui distrugerea Ierusalimului. Dar pentru că era credincios și îl cunoștea bine pe Dumnezeu știa că pocăința poporului ar putea duce la restaurare și vindecare:

„CÂND ÎȘI ADUCE AMINTE SUFLETUL MEU DE ELE, ESTE MÂHNIT ÎN MINE. IATĂ CE MAI GÂNDESC ÎN INIMA MEA, ȘI IATĂ CE MĂ FACE SĂ MAI TRAG NĂDEJDE: BUNĂTĂȚILE DOMNULUI NU S-AU SFÂRȘIT, ÎNDURĂRILE LUI NU SUNT LA CAPĂT, CI SE ÎNNOIESC ÎN FIECARE DIMINEAȚĂ. ȘI CREDINCIOȘIA TA ESTE ATÂT DE MARE! «DOMNUL ESTE PARTEA MEA DE MOȘTENIRE», ZICE SUFLETUL MEU; DE ACEEA NĂDĂJDUIESC ÎN EL. DOMNUL ESTE BUN CU CINE NĂDĂJDUIEȘTE ÎN EL, CU SUFLETUL CARE-L CAUTĂ. BINE ESTE SĂ AȘTEPTI ÎN TĂCERE AJUTORUL DOMNULUI. ESTE BINE PENTRU OM SĂ POARTE UN JUG ÎN TINEREȚEA LUI. SĂ STEA SINGUR ȘI SĂ TACĂ, PENTRU CĂ DOMNUL I L-A PUS PE GRUMAZ; SĂ-ȘI UMPLE GURA CU ȚĂRÂNĂ, ȘI SĂ NU-ȘI PIARDĂ

NĂDEJDEA; SĂ DEA OBRAZUL CELUI CE-L LOVEȘTE, ȘI SĂ SE SATURE DE OCĂRI. CĂCI DOMNUL NU LEAPĂDĂ PENTRU TOTDEAUNA.”

Plângerile lui Ieremia 3:20-31

Credincioșia lui Daniel

(Daniel 1:3-16 și capitolele 3-6)

Printre cei care au fost luați robi în Babilon se aflau și oameni credincioși lui Dumnezeu. Dintre aceștia făceau parte Daniel și prietenii săi. În ciuda faptului că cea mai mare parte a națiunii iudaice alesese să se despartă de Dumnezeu, ei au ales să-i fie credincioși. Nu s-au lăsat corupți de nimic și au preferat să piardă, mai degrabă, totul, decât să păteze prin viața lor Numele Dumnezeului cel viu. În țara lor ei au fost martori pentru ceea ce Dumnezeu poate să facă cu cei care-L ascultă. În robie, prin viața lor, ei urmau să dea mărturie despre Unicul Dumnezeu și să fie reprezentanții Lui în mijlocul păgânismului. Dacă Israel a eșuat în a împlinii planul divin, acela de a-L face cunoscut pe Dumnezeu și națiunilor păgâne, El urma să se folosească de cei credincioși și de robie ca să facă cunoscut acest lucru. Un om credincios îi slujește Creatorului în orice condiții!

În mijlocul desfrâului de la curtea împăratului Babilonului, Daniel și cei trei prieteni aleg să rămână credincioși Dumnezeului cerurilor. Ei nu sunt supărați pe Dumnezeu pentru că au fost duși în robie. Deportarea în Babilon nu a fost pentru ei un motiv de necredință și respingere a Celui Preaînalt, ci a fost un mijloc prin care s-au legat și mai mult de El și au solicitat prezența Sa în viața lor.

Curajul de care au dat dovadă atunci când au refuzat alimentația propusă de împărat și dispoziția de a nu se închina în fața chipului construit de Nebucadnețar, dovedesc credința pe care acești patru tineri o aveau în Dumnezeul lui Israel. Ei au preferat să piardă totul, dar să fie credincioși Viului Dumnezeu.

Dumnezeu conduce viața celor credincioși

(Daniel 1:17-21, capitolele 3-6)

Dumnezeu răspunde credincioșiei acestor tineri și-i înzestrează cu capacități deosebite, iar pe Daniel îl face în stare să poarte interpretarea visurilor pe care le dă Dumnezeu. Așază asupra lor grija ținuturilor Babilonului și îi face să capete cinste în țara în care trebuiau să fie robi. Prezența lui Dumnezeu îi însoțește pe credincioșii care se supun Cuvântului Său.

Ei au ales să asculte de Dumnezeu cu riscul de a nu se afla printre cei de frunte. Și pentru că au ascultat de Dumnezeu, El i-a pus în frunte și i-a folosit pentru a transmite acelei națiuni păgâne cunoașterea de Dumnezeu. Ceea ce nu a reușit să facă în sute de ani printr-un popor datorită refuzului acestuia de a-L reprezenta cu cinste ascultând de Legea Lui, Domnul făcea acum prin patru tineri decizi să fie credincioși indiferent de riscuri. Ei stăteau ca martori ai Împăratului ceresc.

Alegerea de a sluji Dumnezeului cerurilor nu i-a ferit de încercări și pericole și nu au fost scutiți de invidia oamenilor și de intrigile lor. Dar pentru că au umblat cu Dumnezeu, El a

fost atât cu Daniel în groapa cu lei, cât și cu cei trei prieteni ai săi în valea Dura, și în cuptorul de foc. A fost cu ei în toate lucrările lor, i-a binecuvântat și i-a făcut reprezentanți ai Săi. Cei patru tineri sunt imaginea vie a ceea ce poate face Dumnezeu în viața oamenilor care Îl ascultă. Ei au trecut testul credinței într-o țară unde fărădelegea era o lege. Purtarea lor în captivitatea Babiloniană este un model pentru credincioșii de astăzi care trăiesc în vremea Babilonului modern. Despre acesta vorbește apostolul Ioan în cartea Apocalipsa atunci când redă cuvintele îngerului al doilea:

„APOI A URMAT UN ALT ÎNGER, AL DOILEA, ȘI A ZIS: „A CĂZUT, A CĂZUT BABILONUL, CETATEA CEA MARE, CARE A ADĂPAT TOATE NEAMURILE DIN VINUL MÂNIEI CURVIEI EI!”

Apocalipsa 14:8

Cuptorul cu foc și groapa cu lei au demonstrat că Dumnezeu intervine pentru sfinții Săi, chiar dacă o face într-un moment în care omenește se poate considera că nu mai există nicio scăpare. Experiențele de credință din cartea lui Daniel sunt o asigurare pentru cei sfinți că Dumnezeu trimite îngerii să vină în ajutorul lor.

Dumnezeu l-a ales pe Daniel să fie profetul care să ilustreze pentru generațiile care vor urma atât istoria pământului până la timpul sfârșitului, cât și această asigurare a prezenței și ocrotirii Divine.

Note suplimentare I

(pentru Daniel 1)

Anumiți cercetători ai Sfințelor Scripturi, fie ei practicanți ai unei religii sau atei, pretind că în cartea *Daniel* sunt discrepanțe și erori. Aceste afirmații sunt folosite pentru a demonstra că *Daniel* este incorectă cel puțin din punct de vedere cronologic și nu poate fi considerată o carte care expune o realitate. Se consideră că autorul cărții relatează doar o legendă și deci nu l-au interesat aspectele istorice de la acel moment și acuratețea lor.

Desigur, cei care consideră cartea lui Daniel ca fiind inspirată, nu sunt puși în dificultate de aceste declarații. Ele le arată că Lucifer luptă împotriva adevărului expus cu claritate în cartea *Daniel*.

1. Anul de domnie al lui Ioiachim – al treilea sau al patrulea?

O primă piedică este găsită în capitolul 1, versetul 1. Comparând acest verset cu Ieremia 25:1, apare o problemă care în concepția unor cercetători dovedește faptul că *Daniel* nu este de origine divină. Care este aceasta? Anul primei împresurări a Ierusalimului de către armatele babiloniene este, după relatarea din *Daniel*, anul al treilea al domniei lui Ioiachim, iar aceasta contrazice informația oferită de Ieremia, unde ni se relatează că Ieremia a primit un cuvânt din partea lui Dumnezeu pe care l-a rostit în fața poporului (Ieremia 25:1). Evenimentul amintit de Ieremia a avut loc în cel de-al patrulea an al domniei lui Ioiachim, adică primul an al domniei lui Nebucadnețar. Acest eveniment avea loc cu puțin timp înainte de sosirea babilonienilor la porțile Ierusalimului.

Anul în care Nebucadnețar a făcut prima incursiune armată în Iuda este anul 605 î.Hr. Anul acesta era după relatarea din Ieremia anul al patrulea al domniei lui Ioiachim. Dar și anul al treilea!

Cum este posibil ca același an să fie și cel de-al patrulea și cel de-al treilea an? „Nu se poate” este răspunsul celor care nu pot crede Cuvântul lui Dumnezeu. E totuși simplu! Cercetările istorice au demonstrat că la înregistrarea anilor de domnie a împăraților evrei erau folosite două metode:

- a) Post-datarea sau anul urcării la tron
- b) Ante-datarea sau înregistrarea cu anul urcării la tron

Post-datarea nu lua în calcul perioada cuprinsă între momentul întronării și sfârșitul anului în care a avut loc întronarea. Această perioadă este numită anul urcării la tron și nu era pusă la numărul anilor de domnie. Astfel, primul an de domnie începea cu prima lună a anului care urma după anul urcării la tron.

Ante-datarea socotea anul urcării la tron ca fiind un an de domnie, chiar dacă nu era un an calendaristic încheiat. Astfel, când începea un an nou, după urcarea la tron, acest an era considerat al doilea an de domnie al unui împărat.

Aceste două metode de înregistrare a anilor de domnie sunt detaliate în tabelul de mai jos.

Daniel 1:1 Post-datare	Anul urcării la tron	Primul an	Al doilea an	Al treilea an
Ieremia 25:1 Ante-datare	Primul an	Al doilea an	Al treilea an	Al patrulea an

În anul 1956, D. J. Wiseman¹ a publicat faimoasa lucrare intitulată *Babylonian Chronicle of Chaldean Kings* în care specifică faptul că în Babilon se folosea pentru înregistrarea domniilor metoda post-datării. Astfel, putem concluziona că Ieremia a folosit o metodă mai des utilizată de evrei, aceea a datării socotind primele luni de domnie ca un an întreg, în timp de Daniel a înregistrat evenimentul folosind metoda de înregistrare folosită în Babilon și a considerat ca fiind primul an de domnie anul care a urmat anului urcării la tron. Așadar, cel de-al treilea an de domnie la care face referire Daniel este cel de-al patrulea an din Ieremia, adică anul 605 î.Hr. Nu este, deci, nicio problemă în cartea lui Daniel, cel de-al treilea an de domnie al lui Ioiachim poate fi considerat primul an de domnie al lui Nebucadnețar, adică 605 î.Hr.

Mai mult, există acum suficiente dovezi istorice că cel de-al patrulea/treilea an al domniei lui Ioiachim este anul 605 î.Hr. și nu 606 î.Hr. sau 604 î.Hr. cum se credea.

Ioiachim		608	607	606	605	604	603	602	601
Daniel 1:1	Anul urcării la tron	1	2	3	4	5	6	7	
Ieremia 25:1	1	2	3	4	5	6	7	8	
Nebucadnețar				Anul urcării la tron	1	2	3	4	

Ioiachim a fost pus ca rege peste Iuda de către faraonul Neco II care l-a detronat pe fratele acestuia, Ioahaz, după o domnie de numai 3 luni. Ioiachim a domnit ca vasal al Egiptului plătiind un tribut greu. După ce faraonul Neco II a pierdut bătălia cu armatele lui Nebucadnețar la Carchemiș și babilonienii au luat prizonieri o parte din iudei, Iuda a plătit tribut babilonienilor.

Urcarea pe tron a lui Nebucadnețar în anul 605 î.Hr. a deschis drumul spre o creștere economică și politică impresionantă a Babilonului. În studiul următor o să aflăm de ce.

¹ Profesor de asiriologie la University of London și arheolog.

Note suplimentare II

(pentru Daniel 1)

Cartea lui Daniel oferă o serie de învățături pe care trebuie să le analizăm pentru că vom găsi în ele sfaturi pentru o viață de credință autentică. Unele din aceste învățături se găsesc în capitolul 1.

De ce au refuzat cei patru tineri evrei alimentația oferită la curtea Babilonului?

Cu siguranță, Daniel și cei trei prieteni știau că riscă foarte mult refuzând să consume alimentele stabilite de împărat. Acesta putea considera împotrivirea lor ca o ofensă și îi putea îndepărta de la împărăție sau chiar ucide. Privind din perspectiva noastră este greu să înțelegem acest refuz, dar el trebuie să fi fost motivat de un sentiment puternic, de vreme ce acești tineri riscau chiar moartea, dar nu se temeau.

Motivele principale ale refuzului lor trebuie găsite în Sfintele Scripturi.

- Leviticul 11 – Babilonienii nu aveau aceste prevederi pe care Dumnezeu le-a rostit prin Moise poporului evreu. Desigur, ele nu erau noi. Ele au fost date pe Sinai, dar mai înainte de a fi existat vreun evreu, oamenii credincioși ai lui Dumnezeu, cu toate că nu mâncau carne, erau învățați să facă distincția dintre ceea ce este îngăduit pentru consumul uman și ceea ce nu este. Se poate vedea exemplul lui Noe, care a primit porunca de a consuma carne doar după potop (Geneza 9:3), inițial la creațiune hrana omului constând doar în vegetale (Geneza 1:29). Mai mult, înainte de potop Noe a luat în corabie perechile de animale pe categorii (Geneza 7:2).
- Leviticul 17:14-15 – Dumnezeu a prevăzut anumite criterii pentru sacrificarea unui animal. Orice animal care era sacrificat trebuia să aibă sângele scurs din corp, fiind interzis evreilor să consume sânge.
- Leviticul 7:23 – Dumnezeu ceruse poporului, pe care dorea să-l sfințească, să nu consume nici grăsimi.

Daniel a înțeles că pentru a rămâne credincios lui Dumnezeu va trebui să își pună în pericol viața. Dar a preferat să fie loial și să aștepte răsplătirea lui Dumnezeu, indiferent de consecințele pe care putea să le suporte în Babilon. El știa că trupul lui este proprietatea lui Dumnezeu și că prin ceea ce consumă trebuie să dea cinste Creatorului său. Trupul său nu putea fi pângărit, pentru că în acest caz ar fi încălcat Legea Celui Preaînalt. Prin această atitudine, Daniel și colegii lui au refuzat să-și slăbească puterea morală și fizică prin consumul acelor alimente. Atunci când au fost cercetați, ei au fost găsiți atât fizic, cât și intelectual, cu mult deasupra celorlalți tineri. Faptul că dieta aleasă de ei în Babilon a făcut o diferență după numai zece zile, arată intervenția lui Dumnezeu în trupul și mintea lor.

Domnul a binecuvântat alegerea lor, iar ei nu au fost îndepărtați de la curtea lui Nebucadnețar, ci au fost păstrați pentru că erau mai presus decât ceilalți și au fost puși să slujească la curtea împăratului. În mod special Dumnezeu îl alege pe Daniel să fie priceput în visuri și vedenii.

Testul credinței în țara fărădelegii

1. Unde se afla Daniel atunci când a scris cartea care îi poartă numele? 0,5p.
- a) La Ierusalim
  - b) În Egipt
  - c) În Babilon
2. Care a fost motivul pentru care Dumnezeu a dat pe evrei robi babilonienilor? 0,5p.
- a) Din răzbunare
  - b) Pentru a învăța științele care au fost descoperite în Babilon
  - c) Încălcarea legământului încheiat cu ei
3. Câte etape de luare în robie au avut loc sub conducerea lui Nebucadnețar și în ce an a fost dus Daniel în Babilon? 0,5p.
- a) una, anul 604 î.Hr.
  - b) trei etape, anul 605 î.Hr.
  - c) două, anul 606 î.Hr.
4. Care este unul din principalele obiective ale cărții *Daniel*? 0,5p.
- a) Să arate împlinirea blestemelor din Deuteronomul 28
  - b) Să arate că Dumnezeu are totul sub control
  - c) Să prezinte istoria poporului iudeu din captivitatea babiloniană
5. Unde au fost duse vasele care au fost luate de la templu? 0,5p.
- a) În Egipt
  - b) La Ierihon
  - c) În țara Șinear
6. În ce an a fost distrus templul de la Ierusalim de către babilonieni? 1p.
- a) 605 î.Hr.
  - b) 586 î.Hr.
  - c) 597 î.Hr.
7. De ce au refuzat cei patru tineri alimentația stabilită de Nebucadnețar? 0,5p.
- a) Au refuzat să-și slăbească puterile fizice și morale, dorind să asculte de Legile lui Dumnezeu repetate la Sinai.
  - b) Îl considerau pe Nebucadnețar necurat și nu puteau consuma alimente de la el.
  - c) Doreau să demonstreze că și în alimentație evreii sunt superiori celorlalți.

8. Explicați cele două sisteme de înregistrare a anilor de domnie a împăraților: 2p.

Post-datarea:

Ante-datarea:

---

9. Explicați de ce anul al treilea înregistrat de Daniel în cap 1:1 este identic cu anul al patrulea din Ieremia 25:1. 2p.

---

10. Utilizând anexa A și informațiile din introducerea cursului faceți un portret al stării spirituale a poporului evreu înainte de robia Babiloniană. 2p.

Anexa A

Tabel cronologic al evenimentelor pentru *Daniel* capitolul I

